

Wat zijn de noden en
behoefte van
jongvolwassen Afghaanse
vluchtelingen in
Vlaanderen?

Diepte-interviews met:

- ▶ 21 Afghaanse jongeren
 - ▶ 4 meisjes
 - ▶ 16 jongens die als NBMV aangekomen zijn - 1 als volwassene
 - ▶ 5 experts
-
- ▶ Eigen perspectief

Thema's

Familie

Taal en onderwijs

Werken

Wonen

Gezondheid

Ontmoeting

Ondersteuning

Behoeften van jongeren centraal

Familie

- ▶ Zij kiezen hun familie boven alles.
- ▶ Tegelijk frustratie:

“Mijn groot knelpunt is momenteel mijn familie. Zij hebben te veel verwachtingen van mij. Zij denken dat ik in Europa woon en veel geld heb. Zij kunnen niet geloven dat ik niet genoeg heb. Elke keer dat ik hen bel, dan wordt mijn problemen 10 maal erger. Zij snappen het echt niet en leggen veel druk op mijn schouders. Dus familie is mijn grootste zorg momenteel.” (respondent 12 - 19 jaar)

-
- ▶ Geld
 - ▶ Eenzaamheid
 - ▶ Oorlog
 - ▶ Gezinshereniging
 - ▶ Herenigd maar...
 - ▶ Relatie met familie

“Hoe langer ik hier woon, hoe groter de afstand tussen mij en mijn familie wordt. Ik word afstandelijker ten opzichte van mijn familie.” (respondent 9 - 17 jaar)

Taal en onderwijs

► Wat maakt leren moeilijk?

“De hulpverleners zeggen dat ik de taal moet leren, maar dat wil ik niet. Het gaat niet in mijn hoofd, ik heb te veel problemen. Ik moet geld verdienen en schulden terugbetalen.” (respondent 1 - 19 jaar)

► Gevolgen van taalproblemen

“Door taalproblemen en misverstanden heeft de tandarts er 6 tanden uitgehaald, terwijl dat ik wou dat ze die hersteld had in de plaats van ze eruit te halen.” (respondent 1-19 jaar)

► OKAN

► Toch verder studeren?

“Het leefloon dat ik krijg is echt niet genoeg. Ik wil naast het leefloon dat ik krijg ook werken terwijl ik nog aan het studeren ben maar dat mag ik niet. Het OCMW zegt, als ik werk dat er dan een deel van mijn leefloon wordt ingehouden. Terwijl een leefloon niet genoeg is om te leven.” (respondent 3 - 18 jaar)

► Ontmoedigen

“Soms moet je tussen slecht en slechter je keuze maken.” (respondent 15 - 20 jaar)

► Verdienen voor zekerheid

“Doordat ik geen papieren had, toen ik nog minderjarig was, moest ik van TSO-niveau naar BSO-niveau gaan. Ik moest wat kunnen sparen voor later als ik geen papieren meer krijg.” (respondent 13 - 18 jaar)

► Stopgezet

“Tot ik nog minderjarig was, was het goed. Sinds ik 18 jaar ben geworden, is alles veranderd. Mijn verantwoordelijkheden zijn te groot geworden, ik kon het niet meer alleen volhouden. De nodige steun en begeleiding om te kunnen groeien heb ik sinds mijn 18de niet meer gekregen. Ik was heel goed in mijn studie en had goede resultaten. Maar ik had de mogelijkheden niet om te blijven studeren.” (respondent 16 - 19 jaar)

► Onmogelijke droom

“Ik ga mijn middelbaar afmaken en dan gewoon gaan werken. Langer studeren kan ik niet met de verantwoordelijkheden die ik heb. Ik heb geen grote dromen, dat kan ik niet doen.” (respondent 5 - 16 jaar)

► Jongens ondenkbaar versus meisjes ondenkbaar

► Materieel

“Mijn kleren en mijn rugzak.”

Werken

► Werk vinden

“Iedere Afghaan heeft hier ondersteuning nodig bij de zoektocht naar werk. Wij moeten onze familie kunnen helpen en met wat wij verdienen is het niet genoeg. Ik werk en met wat ik verdien probeer ik te overleven.” (respondent 2 - 22 jaar)

Wonen

- ▶ Leefloon versus woning
- ▶ Lange procedure
- ▶ Kwaliteit

“Ik heb van in het begin tot een tijdje geleden op een heel slechte kamer geleefd. Het was zo slecht dat ik niemand durfde uitnodigen. Ik schaamde me om mijn woning aan iemand te laten zien. Ik had ook geen keuze, ik moest werk hebben en tonen dat ik een betere woning kon betalen. De huurmarkt is heel slecht.” (respondent 17 - 25 jaar uitzondering)

► Overlevingsfase

“Ik ben toch dankbaar dat ik een onderdak heb. Als een vluchteling ben ik tevreden maar als een Belg niet. Leven voor een vluchteling is iets anders dan voor de Belgen.”
(respondent 2 - 22 jaar)

► Toch dankbaar!

“wij mogen hier leven” - “wij mogen hier vrij zijn” - “hier is geen oorlog”

Pleeggezin

“Ik had vroeger heel veel hulp nodig en dat heb ik ook wel gekregen door mijn pleeggezin en hun omgeving. Maar niet iedereen heeft dit geluk, niet iedereen kan zoveel hulp krijgen zoals ik had met mijn pleeggezin. Als elke minderjarige zoveel hulp kan krijgen zoals ik het had, dan gaan zij enorm veel vooruit. Nu dat ik alleen woon, weet ik hoe goed het pleeggezin was voor mij.” (respondent 3 - 18 jaar)

Cultuur

- ▶ Zwijgen
- ▶ Pijn verzachten

“Ik rook nu. Ik kan er even mijn pijn en gedachten mee verzachten. Ik ken zoveel Afghaanse jongeren die van alles gebruiken om hun pijn te verzachten. Eenzaamheid doet veel pijn. Ik ben ook niet de enige die deze problemen heeft. Ik wil het allemaal loslaten en tegen alles fuck zeggen.” (respondent 1 - 19 jaar)

- ▶ Specifiek Meisjes
- ▶ Trouwen

“In onze cultuur is het belangrijker wat de anderen over jou vertellen in de plaats van wat je zelf wilt en zegt. Dit soort zaken brengt veel beperkingen met zich mee.” (respondent 18 - 20-jarig meisje)

Gezondheid

- ▶ Fysiek
- ▶ Psychische
- ▶ Gevolgen
- ▶ Eigen taal

“Niet iedereen is sterk in taal om emoties te kunnen verwoorden. Als wij naar een psycholoog gaan, komt er een tolk maar dat loopt erg moeizaam en traag. Dit zorgt ervoor dat wij ons ergeren in de plaats van dat we geholpen worden. De psychologen van hier hebben niet meegemaakt wat wij meegemaakt hebben en daardoor worden wij niet begrepen. Wij worden er zelfs lastig van en onze problemen escaleren als wij naar een psycholoog gaan.” (respondent 7 - 17 jaar)

► Wat is een goede psycholoog?

► Taboe

“Het is niet gemakkelijk, zelfs moest ik het nodig hebben. Binnen de Afghaanse gemeenschap heeft een psycholoog geen goede naam. Als ik naar een psycholoog ga dan denken de Afghanen dat ik gek ben. Ik wil niet dat de Afghanen denken dat ik gek ben. Niemand durft naar een psycholoog te gaan, het is een taboe binnen onze cultuur.” (respondent 12 - 19 jaar)

► Ideaalbeeld van Europa

“Moest ik in het begin geweten hebben hoe moeilijk het is om in Europa te leven, dan zou ik nooit vertrokken zijn. Ik verwachtte alles anders dan het nu is.” (respondent 1 - 19 jaar)

- ▶ Mensensmokkelaar €
- ▶ Afghanen onderling
- ▶ Discriminatie op weg naar en in België

“Dit soort zaken zorgt ervoor dat ik minder goesting krijg om te integreren. Als ik overal geweigerd word omwille van mijn ras of nationaliteit, dan heb ik geen goesting meer.” (respondent 21 - 22-jarig meisje)

- ▶ Identiteitscrisis

“Wij als Afghanen maken veel mee. Ik durf mij nergens als Afghaan voorstellen, mensen denken direct aan die extremisten. Ik zeg nergens dat ik uit Afghanistan ben, anders heb ik geen toegang of succes. Het is hier moeilijk om jezelf te kunnen zijn. In Afghanistan werden wij uitgemoord wegens ons ras en geloof. In Iran werden wij hard aangepakt en gediscrimineerd. Hier in België kunnen wij niet zeggen wie wij zijn. Het is heel zwaar en moeilijk voor ons als Hazara van Afghanistan. Waar mag ik mijzelf zijn, waar kan ik mezelf zijn?” (respondent 13 - 18 jaar)

► Te veel regels

“Als ik ziek ben en niet naar school kan gaan dan vragen zij mij een doktersbriefje, maar dat heb ik niet omdat ik niet naar de dokter ben gegaan. Ik kan niet altijd naar de dokter gaan, dat budget heb ik niet. Als ik geen doktersbriefje kan voorleggen dan geven zij mij geen leefloon.” (respondent 1-19 jaar)

► Eigen organisatie

“Een vzw hebben wij 100% nodig. Wij hebben geen erkenning hier, als wij een vzw hebben dan krijgen wij wel een erkenning in deze maatschappij.” (respondent 2 - 22 jaar)

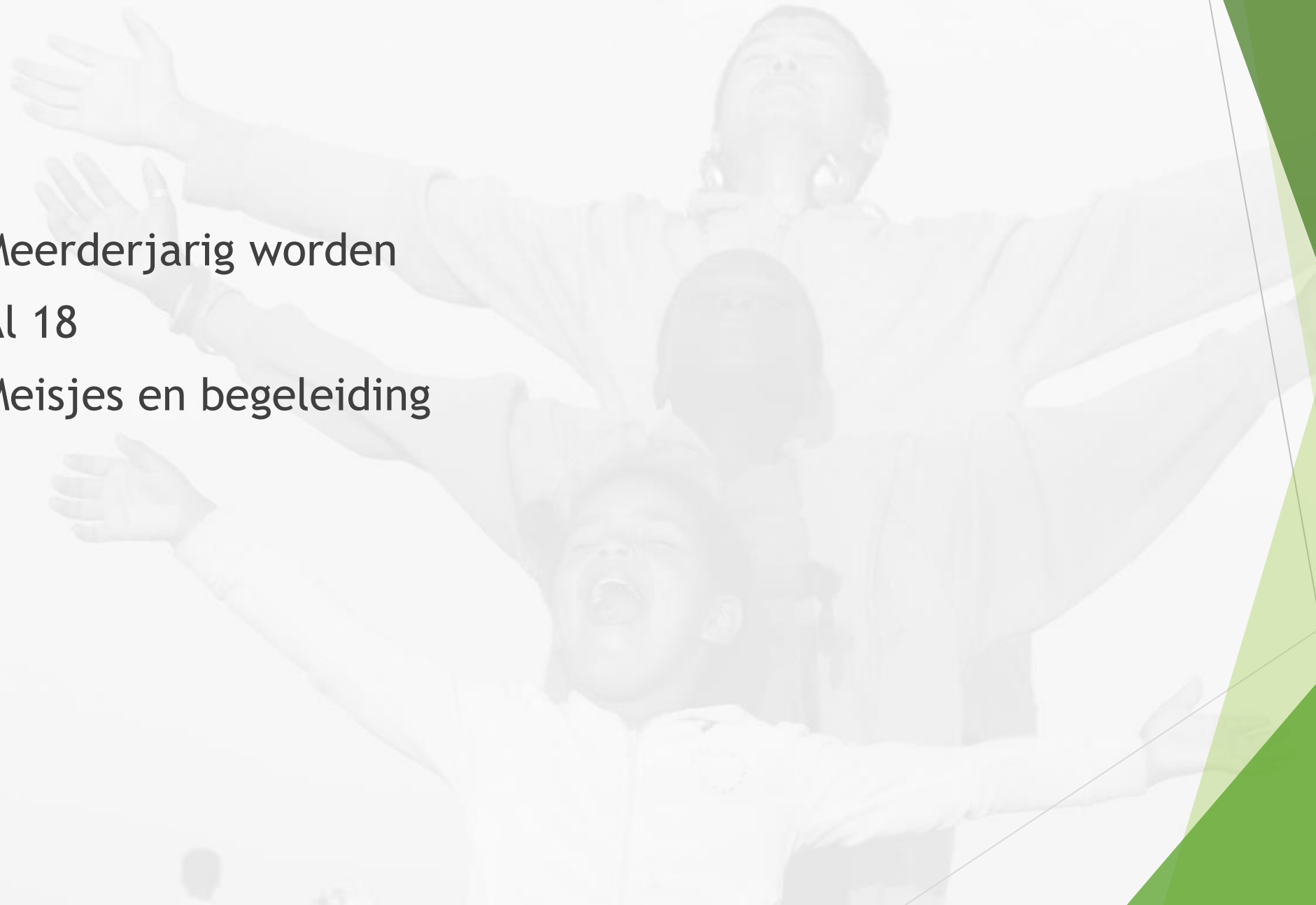
► Ondersteuning en ontspanning

“Ik wil wat beweging en ontspanning, maar dat heb ik niet. Ik heb te veel kopzorgen en verantwoordelijkheden ten opzichte van mijn gezin. Als ik zie hoe moeilijk mijn zussen en mijn vader het hebben, dan vergeet ik mijn eigen pijn. Zij zijn mijn grote zorg nu. Ik denk niet dat er nog grotere zorgen zijn dan die ik nu ervaar.” (respondent 5 - 16 jaar)

► Tevreden

“In Afghanistan worden wij uitgemoord omdat wij van de Hazara’s bevolking zijn, daar noemen zij ons kafier (ongelovig). Hier in België vermoorden zij ons toch niet. België wat helemaal niet ons land is, helpt ons. We krijgen eten en onderdak. Waarom zou ik nog ontevreden zijn. In mijn ogen is er geen reden om ontevreden te zijn.” (respondent 5 - 16 jaar)

- ▶ **Meerderjarig worden**
- ▶ **Al 18**
- ▶ **Meisjes en begeleiding**

Behoeften van jongeren centraal

► Veiligheid

“Ik was amper 15 jaar oud en moest mij 5 uren lang verantwoorden tegen het commissariaat generaal om papieren te krijgen. Als ik dit aan Vlaamse mensen vertel, dan kunnen zij het niet geloven. Alsof dat ik een moord gepleegd heb of een groot misdrijf begaan heb.”

(respondent 3 - 18 jaar)

► Waardering

“Er zijn mensen die inzien hoe hard dat ik werk om mijn familie te steunen. Maar er zijn ook mensen die mij uitlachen of niet begrijpen. Zij vragen waarom ik mijn familie zo wil helpen. Onze moeite wordt hier niet gezien.”

(respondent 16 -19 jaar)

-
- ▶ Autonomie
 - ▶ Vertrouwen
 - ▶ Verbinding
 - ▶ Gehoord en gezien
 - ▶ Meisjes
 - ▶ Pleiten
 - ▶ Rol van media
 - ▶ Bewijzen
 - ▶ Leren groeien
 - ▶ Rust
 - ▶ Gelijkwaardigheid

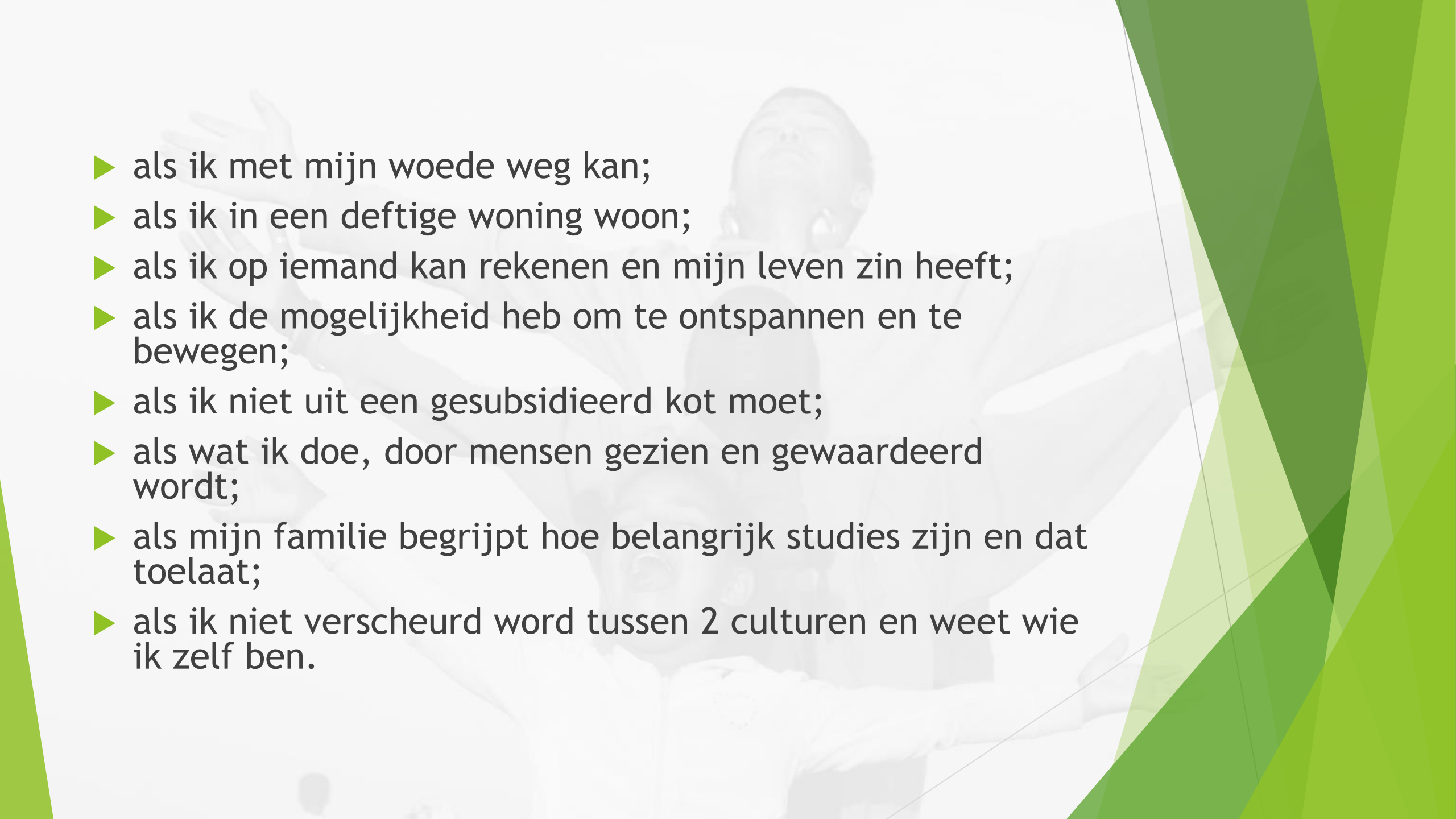
“Ik ben vanuit Azië naar hier gekomen om meer vrijheid te hebben maar hier wordt het erger voor mij. Ik voel mij hier afhankelijk en opgesloten.” (respondent 9 - 17 jaar)

Perspectief Davud

- ▶ Zorg voor familie
- ▶ Eigen organisatie
- ▶ Netwerk
- ▶ Informatie
- ▶ Rolmodel
- ▶ Werken in de plaats van de te taal leren
- ▶ Vertrouwen en verbondenheid
- ▶ Rust
- ▶ Oude zienswijze
- ▶ Dankbaarheid

Ik kan leren en groeien, participeren en integreren:

- ▶ als ik ondersteuning krijg;
- ▶ als ik een inkomen heb;
- ▶ als ik niet onder druk gezet word;
- ▶ als ik geen schulden heb bij mensensmokkelaars;
- ▶ als ik geen stress heb omdat ik moet slagen om mijn leefloon te behouden;
- ▶ als ik de taal begrijp;
- ▶ als mijn verleden me niet achtervolgt in mijn dromen en ik dit kan verwerken;

-
- ▶ als ik met mijn woede weg kan;
 - ▶ als ik in een deftige woning woon;
 - ▶ als ik op iemand kan rekenen en mijn leven zin heeft;
 - ▶ als ik de mogelijkheid heb om te ontspannen en te bewegen;
 - ▶ als ik niet uit een gesubsidieerd kot moet;
 - ▶ als wat ik doe, door mensen gezien en gewaardeerd wordt;
 - ▶ als mijn familie begrijpt hoe belangrijk studies zijn en dat toelaat;
 - ▶ als ik niet verscheurd word tussen 2 culturen en weet wie ik zelf ben.

Conclusie

Aan de wil van de jongeren zelf ontbreekt het niet. De meeste van de jongeren die ik gesproken heb, willen studeren en zichzelf ontwikkelen als zij de mogelijkheden krijgen. Maar om te kunnen participeren en integreren, hebben deze jongeren behoeften die eerst moeten vervuld worden, anders gaat het niet. Een auto die 1/3 van zijn leven achter de rug heeft, moet een groot onderhoud hebben om verder te kunnen.

Bedankt

- ▶ davudmirza1990@gmail.com
- ▶ 0487/ 66 29 55

